USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Alenou Červenou v právní věci

žalobce: **Česká asociace satelitních operátorů z.s.**, IČ 05273323
sídlem Světova 523/1, Praha 8
zastoupen advokátem Mgr. Tomášem Matějovským
sídlem Na Poříčí 1079/3, Praha 1

proti
žalovanému: **DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentura, z.s.**,
IČO 65401875
sídlem Krátkého 143/1, Praha 9
zastoupen advokátem JUDr. Františkem Vyskočilem Ph.D.
sídlem Voršilská 10, Praha 1

o určení sazby odměny dle ust. § 98f AZ

takto:

Řízení se přerušuje do doby pravomocného ukončení sporu ve věci sp.zn. 9As 107/2020 vedené u Nejvyššího správního soudu, případně též sporu ve věci sp.zn. 6A 96/2019-97 vedené u Městského soudu v Praze, bude-li usnesení MS v Praze č.j. 6A 96/2019-97 ze dne 16.4.2020 zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení, a zároveň do doby pravomocného ukončení sporu ve věci sp.zn. 5A 29/2020 vedené u Městského soudu v Praze.

Odůvodnění:

Žalobce se domáhá žalobou ze dne 19.7.2019 určení sazby odměny dle ust. § 98f autorského zákona.

Podáním ze dne 7.11.2019 žalobce navrhl přerušení řízení. Jako důvod uvedl, že u zdejšího soudu je veden spor pod sp.zn. 6A 96/2019 žalobce DIGI CZ s.r.o. (nyní Telly s.r.o.) proti Ministerstvu kultury České republiky o ochraně před nezákonným zásahem. Předmět sporu, resp. otázka, zda žalovaný je či není oprávněn k výkonu povinné kolektivní správy práva na užití přenosem rozhlasového nebo televizního vysílání, která bude řešena, je podstatná pro tento spor, její vyřešení má zásadní dopad na toto řízení pro správné určení sazby odměny.

Soud rozhodnutím ze dne 13.11.2019, č.j. 34C 35/2019-37 řízení z výše uvedeného důvodu přerušil. Odvolací soud toto usnesení k odvolání žalovaného potvrdil, kdy jako důvod uvedl, že soudní správní řízení, (…) "v jehož rámci má být posouzena legitimita postupu MK, z něhož žalovaný odvozuje své oprávnění k výkonu (…) i povinné kolektivní správy práva na užití přenosem rozhlasového nebo televizního vysílání dle § 22 odst. 1 AZ, může mít význam pro řešení tohoto sporu. Rozsah oprávnění žalovaného k výkonu kolektivní správy je otázkou podstatnou pro posouzení důvodnosti uplatněného nároku, resp. pro určení sazby odměny."

Zdejší soud ve správním řízení vydal dne 16.4.2020 rozhodnutí č.j. 6A 96/2019-97, kterým žalobu odmítl (výrok I.), žádnému z účastníků ani osobám zúčastněným na řízení nepřiznal právo

na náhradu nákladů řízení (výroky II., III.) a rozhodl o vrácení soudního poplatku (výrok IV.). Jak vyplývá z odůvodnění, žaloba byla odmítnuta na základě toho, že soud dospěl k závěru, že nebyly splněny zákonné podmínky pro řízení o žalobě proti nezákonnému zásahu žalovaného – Ministerstva kultury za účasti osob zúčastněných na řízení (kolektivních správců – DILIA, divadelní, literární audiovizuální agentura, z.s., INTERGRAM, nezávislá společnost výkonných umělců a výrobců zvukových a zvukově-obrazových záznamů, z.s., Ochranná asociace zvukařů – autorů, z.s., OSA – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, z.s.) při výkonu jemu svěřených pravomocí v oblasti kolektivní správy, a to tím, že interpretuje právní předpisy a postupuje v rozporu s postupem pro udělování oprávění k výkonu kolektivní správy, čímž opravňuje kolektivní správce požadovat po žalobkyni odměny za užití předmětů ochrany ve výši, která neodpovídá rozsahu jejich oprávnění. Soud uvedl, že žalovaný již vydal správní rozhodnutí, proti kterému byl podán opravný prostředek tj. rozklad. Předmětem daného správního řízení je oprávněnost úhrad uvedených v sazebníku INTERGRAM, kdy námitky podané účastníkem Česká asociace satelitních operátorů, z.s. (dále jen ČASO) jsou do jisté míry totožné, zejména pokud se týká námitky o nedostatečném oprávnění kolektivních správců k povinné kolektivní správě práv dle § 22 odst. 1 AZ. Soud uzavřel, že v posuzované věci je vedeno správní řízení, kdy po jeho ukončení bude možné podat žalobu dle ust. § 65 s.ř.s. a proto je nepřípustné, aby se žalobce v totožné věci bránil zásahovou žalobou s tím, že není relevantní, že správní řízení je vedeno pouze ve věci sazebníku jednoho z více kolektivních správů, neboť otázka nezbytného oprávnění bude posuzována jako otázka předběžná, a bude mít význam i pro případná další obdobná správní řízení. Rovněž tak není podstatné, že ve správním řízení vystupuje jako účastník ČASO. Uzavřel, že žalobce má i jiné prostředky ochrany, které mu přiznávají právní předpisy a proto podanou žalobu považuje za nepřípustnou dle ust. § 85 věta před středníkem s.ř.s.

Na základě výše uvedeného pravomocného usnesení soud rozhodl dne 23.4.2020 o pokračování v přerušeném řízení usnesením č.j. 34C 35/2019-58.

Podáním ze dne 28.7.2020 žalobce opět navrhl přerušení řízení, kdy uvedl, že ve správním sporu 6A 96/2019-97 byla podána společností Telly s.r.o. kasační stížnost z důvodu nezákonného rozhodnutí o odmítnutí žaloby, kterou požaduje, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozhodnutí zdejšího soudu a věc vrátil k novému projednání. Uvedl, že je přesvědčen, že žaloba je přípustná, že předmět žaloby nebyl v rámci správního řízení řešen, navíc řízení bylo vedeno pouze s jedním kolektivním správcem a žalobce nemá možnost zahájit jakákoli jiná správní řízení nebo se v rámci nich domáhat ochrany ve vztahu k ostatním kolektivním správcům.

Dále uvedl, že otázka oprávnění kolektivního správce je řešena i v rámci správního řízení vedeného pod sp.zn. MK-S 10645/2018 u MK, kdy žalobce je účastníkem tohoto řízení. I zde žalobce obdobně uváděl, že kolektivní správce nemá dostatečné oprávnění k výkonu povinné kolektivní správy práva na přenos rozhlasového nebo televizního vysílání dle ust. § 22 odst. 1 AZ. Správní řízení bylo ukončeno rozhodnutím ze dne 5.4.2019 Ministerstva kultury č.j. MK 26417/2019 OAP, které bylo potvrzeno rozhodnutím ministra kultury ze dne 20.12.2019 č.j. MK 77735/2019 OLP. Ani v jednom rozhodnutí se však neřešila tato zásadní otázka.Proto žalobce podal dne 6.3.2020 u zdejšího soudu žalobu, která je vedena pod sp.zn. 5A 29/2020 a prozatím nebylo ve věci rozhodnuto.

Navrhl, aby soud řízení přerušil do pravomocného ukončení sporu ve věci sp.zn. 9As 107/2020 vedené u Nejvyššího správního soudu, případně též sporu ve věci sp.zn. A 96/2019-97 vedené u Městského soudu v Praze, bude-li usnesení MS v Praze č.j. 6A 96/2019-97 ze dne 16.4.2020 zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení, a zároveň do doby pravomocného ukončení sporu ve věci sp.zn. 5A 29/2020 vedené u Městského soudu v Praze.

Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na přerušení řízení ze dne 11.8.2020 vyjádřil nesouhlas s návrhem na přerušení řízení, kdy má za to, že se zjevně jedná o úmyslné průtažné jednání za účelem oddálení rozhodnutí předmětného sporu, kdy další přerušení řízení by bylo v rozporu se zásadou hospodárnosti řízení. Dále poukázal na rozpor v podané žalobě, kdy žalobce na jednu stranu zpochybňuje oprávněnost žalovaného k výkonu kolektivní správy, na druhou stranu tvrdí (musí tvrdit) – s ohledem na předmět žaloby, že žalovaný potřebné oprávnění má. Tento rozpor musí žalobce na základě výzvy soudu odstranit. Dále uvedl, že otázku oprávnění žalovaného si soud může posoudit jako otázku předběžnou, a to především s ohledem na předcházející rozhodnutí zdejšího, odvolacího i dovolacího soudu, která potvrdila oprávnění žalovaného k výkonu kolektivní správy v oblasti retransmise. Dále namítal, že žaloba ve věci 6A 96/2019 byla odmítnuta pro neexistenci zákonem stanovených podmínek a úspěšnost kasační stížnosti je velmi nízká, kdy při přezkumu nebude řešena otázka oprávnění žalovaného ke kolektivní správě práv. Navíc kasační stížnost nemá odkladný účinek a není důvod, proč by zdejší soud měl vyčkávat na rozhodnutí o ní.

Soud po zvážení argumentů obou stran dospěl k závěru, že jsou dány podmínky pro další přerušení řízení dle ust. § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř. Jak vyplývá ze žalobcem doložených listin – kasační stížnosti ve věci sp.zn. 6A 96/2019 ze dne 30.4.2020 podané k Nejvyššímu správnímu soudu (žalobcem Telly s.r.o.) či žaloby proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 6.3.2020 podané ke zdejšímu soudu (žalobcem ČASO) – žalobci namítají nedostatečné oprávnění kolektivních správců pro výkon kolektivní správy dle § 22 odst. 1 AZ, což je rovněž namítáno v samotné žalobě sp.zn. 34C 35/2019. Jak již soud jednou uvedl, otázka oprávnění kolektivního správce (správců) k výkonu povinné kolektivní správy práva na užití přenosem rozhlasového nebo televizního vysílání, je podstatná pro tento spor, neboť její vyřešení má zásadní význam pro správné určení sazby odměny, která je předmětem této žaloby. Soud tyto cit. žaloby, resp. rozhodnutí ve správním soudnictví, považuje za "fundovanější", neboť jejich podstatou je přímo posouzení oprávnění kolektivního správce. Oproti tomu v tomto sporu se oprávněností soud bude zabývat toliko jako otázkou předběžnou, s tím, že bude vycházet ze stejných tvrzení a listin.

Protože je zřejmé, že otázka oprávnění není doposud jednoznačně vyřešena a i když by si ji soud mohl řešit jako otázku předběžnou, s ohledem na výše uvedené soud má za důvodné vyčkat rozhodnutí ve správních soudních řízení i za cenu určité časové prodlevy v tomto řízení a z toho důvodu dle ust. § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř. řízení přerušil, jak uvedeno ve výroku usnesení.

K tomuto tématu soud dále uvádí, že pokud žalovaný odkazoval na rozhodnutí soudů všech stupňů ve věci 66C 48/2010 (vč. rozsudku NS sp.zn. 30Cdo 796/2015), nejsou pro danou věc rozhodná. Jedná se o nárok na zaplacení bezdůvodného obohacení za období let 2007 – 2010, tedy před novelizací autorského zákona, zatím co tento spor se týká období po novelizaci AZ v dubnu 2017, kterým právě došlo ke změnám týkajícím se rozšíření kolektivní správy na přenos rozhlasového a televizního vysílání obecně, bez ohledu na použitou technologii; a pokud je v předmětných rozhodnutích , konkr. V rozhodnutí MS z 15.11.2018 č.j. 66C 48/2010-550 odkazováno na oprávnění žalobkyně (DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentura, z. s.) k výkonu hromadné správy práv s odkazem na rozhodnutí MK ČR (bez bližší specifikace), s ohledem na žalované období, musí se jednat o rozhodnutí MK ČR vztahující se k žalovanému období. Pokud soud v dané věci uvádí, že těmito rozhodnutími MK má prokázáno oprávnění kolektivního správce k výkonu povinné kolektivní správy práv, není tento závěr využitelný pro toto řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Praha 13.srpna 2020

JUDr. Alena Červená v.r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.